

Conni e bolnavă

Poveste de Liane Schneider
Ilustrații de Eva Wenzel-Bürger

Mama își face bagajul. Conni aproape că a uitat că mama merge la un curs de perfecționare. Asta nu-i place deloc lui Conni.

— Ce este de fapt un curs de perfecționare? - întreabă ea. Mama îi spune, că la curs află ce noutăți au apărut în meseria ei. Tata va avea grijă de Conni și de Iacob timp de câteva zile.

A doua zi dimineață, Conni vine adormită în bucătărie. Mama arată ciudat în costumul ei de călătorie. După ce le dă tuturor câte un pupic, ea trebuie să plece. Tata îi dă lui Iacob să mănânce. Lui Conni nu-i este foame, dar în schimb îi este pisoiului Miau, care își împinge castronul încolo și înapoi. Conni îi dă de mâncare și îl mângâie îndelung.

Azi nu e distractiv la școală. La ora de matematică, Conni nu știe cât face șapte plus cinci. Se simte parcă ar avea vată în cap. La ora de desen, Conni colorează, fără chef, toată pagina cu verde. Mai târziu, ea găsește în cutia cu gustare un abțibild cu o față zâmbitoare. Conni se bucură. Deci, mama o iubește, chiar dacă a trebuit să plece.

La ora de muzică, în timp ce cântă, pe Conni parcă o zgârie ceva în gât. La ora de sport se simte și mai rău. Copiii strigă atât de tare, încât pe Conni o apucă durerea de cap. Și, la cățarat, nu reușește să ajungă nici măcar până la mijlocul frânghiei. Picioarele îi sunt atât de grele și brațele atât de obosite.